مونتاژ لامپ‌های رادیویی در کارگاه‌های خانگی شهر بندرآبگینه رونق تازه‌ای یافته است

صدها نفر از جمله زنان خانه‌دار، دانش‌آموزان و بازنشستگان با آموزش‌های کوتاه‌مدت به این حرفه روی آورده‌اند

گزارش: مهتاب رادمنش

بندرآبگینه ــ در کوچه‌های قدیمی محله‌ی سرپل‌آهن بندرآبگینه، صدای تازه‌ای شنیده می‌شود؛ صدای لحیم‌کاری که سال‌ها خاموش مانده بود. در بیش از ۱۲۰ خانه‌ی این محله، زنان و مردان میان‌سال پشت میزهای کوچک نشسته‌اند و لامپ‌های رادیویی را یکی‌یکی مونتاژ می‌کنند. بسیاری از آن‌ها تا پیش از این هیچ‌گاه با مدار الکترونیکی سروکار نداشته‌اند. امروز، این کارگاه‌های خانگی نزدیک به ۹ هزار لامپ در ماه تولید می‌کنند و بخش بزرگی از آن به کشورهای همسایه صادر می‌شود.

ماجرا از سال ۱۴۰۱ آغاز شد، زمانی که شرکت برق‌افزار بندرآبگینه با کمبود شدید لامپ‌های یدکی برای دستگاه‌های قدیمی روبه‌رو شد. واردات رسمی متوقف شده بود و بسیاری از مشتریان ناچار بودند دستگاه‌های خود را دور بیندازند. مهندس کامران یزدان‌پناه، مدیر عامل شرکت، تصمیم گرفت به‌جای وارد کردن لامپ، آموزش تولید آن را به مردم محله بسپارد. او می‌گوید: «در ابتدا فکر می‌کردیم شاید ده یا پانزده نفر بیایند، اما در روز اول بیش از ۶۰ نفر ثبت‌نام کردند.»

آموزش‌ها در یک کارگاه مرکزی آغاز شد و سپس به خانه‌ها منتقل شد. هر خانه‌ای که دو صندلی و یک میز داشت، می‌توانست به یکی از واحدهای تولید تبدیل شود. شرکت ابزار، قطعات و دستگاه‌های تست را در اختیار گرفت و در مقابل، تولید را خریداری کرد. به گفته‌ی مسئولان، کیفیت لامپ‌های خانگی در ماه‌های اول نوسان زیادی داشت، اما اکنون بیش از ۹۲ درصد محصولات از آزمون‌های فنی عبور می‌کنند.

زهرا کیانی، یکی از زنان جوان محله، پیش از این در یک کارگاه خیاطی کار می‌کرد. او می‌گوید: «شوهرم بیکار شده بود و خرج خانه روی دوش من افتاده بود. وقتی اولین لامپ را روشن کردم و دیدم کار می‌کند، فکر کردم دنیا را عوض کرده‌ام.» امروز او روزانه حدود ۱۲۰ لامپ تولید می‌کند و درآمد ماهانه‌اش از ۱۸ میلیون تومان گذشته است.

با این حال، همه‌ی ماجرا شیرین نیست. بسیاری از تولیدکنندگان از نبود بیمه و ضمانت شغلی گلایه دارند. برخی نیز می‌گویند که با افزایش قیمت برق، سود واقعی آن‌ها به‌شدت کاهش یافته است. مهندس یزدان‌پناه وعده داده است که تا پایان تیر تعرفه‌ی ویژه‌ای برای کارگاه‌های خانگی اعمال شود و بخشی از هزینه‌ها را شرکت بپردازد.

مونتاژ لامپ‌های رادیویی در کارگاه‌های خانگی شهر بندرآبگینه رونق تازه‌ای یافته است

صدها نفر از جمله زنان خانه‌دار، دانش‌آموزان و بازنشستگان با آموزش‌های کوتاه‌مدت به این حرفه روی آورده‌اند

گزارش: مهتاب رادمنش

بندرآبگینه ــ در کوچه‌های قدیمی محله‌ی سرپل‌آهن بندرآبگینه، صدای تازه‌ای شنیده می‌شود؛ صدای لحیم‌کاری که سال‌ها خاموش مانده بود. در بیش از ۱۲۰ خانه‌ی این محله، زنان و مردان میان‌سال پشت میزهای کوچک نشسته‌اند و لامپ‌های رادیویی را یکی‌یکی مونتاژ می‌کنند. بسیاری از آن‌ها تا پیش از این هیچ‌گاه با مدار الکترونیکی سروکار نداشته‌اند. امروز، این کارگاه‌های خانگی نزدیک به ۹ هزار لامپ در ماه تولید می‌کنند و بخش بزرگی از آن به کشورهای همسایه صادر می‌شود.

ماجرا از سال ۱۴۰۱ آغاز شد، زمانی که شرکت برق‌افزار بندرآبگینه با کمبود شدید لامپ‌های یدکی برای دستگاه‌های قدیمی روبه‌رو شد. واردات رسمی متوقف شده بود و بسیاری از مشتریان ناچار بودند دستگاه‌های خود را دور بیندازند. مهندس کامران یزدان‌پناه، مدیر عامل شرکت، تصمیم گرفت به‌جای وارد کردن لامپ، آموزش تولید آن را به مردم محله بسپارد. او می‌گوید: «در ابتدا فکر می‌کردیم شاید ده یا پانزده نفر بیایند، اما در روز اول بیش از ۶۰ نفر ثبت‌نام کردند.»

آموزش‌ها در یک کارگاه مرکزی آغاز شد و سپس به خانه‌ها منتقل شد. هر خانه‌ای که دو صندلی و یک میز داشت، می‌توانست به یکی از واحدهای تولید تبدیل شود. شرکت ابزار، قطعات و دستگاه‌های تست را در اختیار گرفت و در مقابل، تولید را خریداری کرد. به گفته‌ی مسئولان، کیفیت لامپ‌های خانگی در ماه‌های اول نوسان زیادی داشت، اما اکنون بیش از ۹۲ درصد محصولات از آزمون‌های فنی عبور می‌کنند.

زهرا کیانی، یکی از زنان جوان محله، پیش از این در یک کارگاه خیاطی کار می‌کرد. او می‌گوید: «شوهرم بیکار شده بود و خرج خانه روی دوش من افتاده بود. وقتی اولین لامپ را روشن کردم و دیدم کار می‌کند، فکر کردم دنیا را عوض کرده‌ام.» امروز او روزانه حدود ۱۲۰ لامپ تولید می‌کند و درآمد ماهانه‌اش از ۱۸ میلیون تومان گذشته است.

با این حال، همه‌ی ماجرا شیرین نیست. بسیاری از تولیدکنندگان از نبود بیمه و ضمانت شغلی گلایه دارند. برخی نیز می‌گویند که با افزایش قیمت برق، سود واقعی آن‌ها به‌شدت کاهش یافته است. مهندس یزدان‌پناه وعده داده است که تا پایان تیر تعرفه‌ی ویژه‌ای برای کارگاه‌های خانگی اعمال شود و بخشی از هزینه‌ها را شرکت بپردازد. او همچنین قول داده است که برای ۳۰۰ نفر از برترین تولیدکنندگان، دوره‌های پیشرفته‌ی تعمیر و کالیبره‌کردن دستگاه‌ها برگزار شود.

با این حال، همه‌ی ماجرا شیرین نیست. بسیاری از تولیدکنندگان از نبود بیمه و ضمانت شغلی گلایه دارند. برخی نیز می‌گویند که با افزایش قیمت برق، سود واقعی آن‌ها به‌شدت کاهش یافته است. مهندس یزدان‌پناه وعده داده است که تا پایان تیر تعرفه‌ی ویژه‌ای برای کارگاه‌های خانگی اعمال شود و بخشی از هزینه‌ها را شرکت بپردازد. او همچنین قول داده است که برای ۳۰۰ نفر از برترین تولیدکنندگان، دوره‌های پیشرفته‌ی تعمیر و کالیبره‌کردن دستگاه‌ها برگزار شود.

مونتاژ لامپ‌های رادیویی در کارگاه‌های خانگی شهر بندرآبگینه رونق تازه‌ای یافته است

صدها نفر از جمله زنان خانه‌دار، دانش‌آموزان و بازنشستگان با آموزش‌های کوتاه‌مدت به این حرفه روی آورده‌اند

گزارش: مهتاب رادمنش

بندرآبگینه ــ در کوچه‌های قدیمی محله‌ی سرپل‌آهن بندرآبگینه، صدای تازه‌ای شنیده می‌شود؛ صدای لحیم‌کاری که سال‌ها خاموش مانده بود. در بیش از ۱۲۰ خانه‌ی این محله، زنان و مردان میان‌سال پشت میزهای کوچک نشسته‌اند و لامپ‌های رادیویی را یکی‌یکی مونتاژ می‌کنند. بسیاری از آن‌ها تا پیش از این هیچ‌گاه با مدار الکترونیکی سروکار نداشته‌اند. امروز، این کارگاه‌های خانگی نزدیک به ۹ هزار لامپ در ماه تولید می‌کنند و بخش بزرگی از آن به کشورهای همسایه صادر می‌شود.

ماجرا از سال ۱۴۰۱ آغاز شد، زمانی که شرکت برق‌افزار بندرآبگینه با کمبود شدید لامپ‌های یدکی برای دستگاه‌های قدیمی روبه‌رو شد. واردات رسمی متوقف شده بود و بسیاری از مشتریان ناچار بودند دستگاه‌های خود را دور بیندازند. مهندس کامران یزدان‌پناه، مدیر عامل شرکت، تصمیم گرفت به‌جای وارد کردن لامپ، آموزش تولید آن را به مردم محله بسپارد. او می‌گوید: «در ابتدا فکر می‌کردیم شاید ده یا پانزده نفر بیایند، اما در روز اول بیش از ۶۰ نفر ثبت‌نام کردند.»

آموزش‌ها در یک کارگاه مرکزی آغاز شد و سپس به خانه‌ها منتقل شد. هر خانه‌ای که دو صندلی و یک میز داشت، می‌توانست به یکی از واحدهای تولید تبدیل شود. شرکت ابزار، قطعات و دستگاه‌های تست را در اختیار گرفت و در مقابل، تولید را خریداری کرد. به گفته‌ی مسئولان، کیفیت لامپ‌های خانگی در ماه‌های اول نوسان زیادی داشت، اما اکنون بیش از ۹۲ درصد محصولات از آزمون‌های فنی عبور می‌کنند.

زهرا کیانی، یکی از زنان جوان محله، پیش از این در یک کارگاه خیاطی کار می‌کرد. او می‌گوید: «شوهرم بیکار شده بود و خرج خانه روی دوش من افتاده بود. وقتی اولین لامپ را روشن کردم و دیدم کار می‌کند، فکر کردم دنیا را عوض کرده‌ام.» امروز او روزانه حدود ۱۲۰ لامپ تولید می‌کند و درآمد ماهانه‌اش از ۱۸ میلیون تومان گذشته است.

با این حال، همه‌ی ماجرا شیرین نیست. بسیاری از تولیدکنندگان از نبود بیمه و ضمانت شغلی گلایه دارند. برخی نیز می‌گویند که با افزایش قیمت برق، سود واقعی آن‌ها به‌شدت کاهش یافته است. مهندس یزدان‌پناه وعده داده است که تا پایان تیر تعرفه‌ی ویژه‌ای برای کارگاه‌های خانگی اعمال شود و بخشی از هزینه‌ها را شرکت بپردازد. او همچنین قول داده است که برای ۳۰۰ نفر از برترین تولیدکنندگان، دوره‌های پیشرفته‌ی تعمیر و کالیبره‌کردن دستگاه‌ها برگزار شود.

مونتاژ لامپ‌های رادیویی در کارگاه‌های خانگی شهر بندرآبگینه رونق تازه‌ای یافته است

صدها نفر از جمله زنان خانه‌دار، دانش‌آموزان و بازنشستگان با آموزش‌های کوتاه‌مدت به این حرفه روی آورده‌اند

گزارش: مهتاب رادمنش

بندرآبگینه ــ در کوچه‌های قدیمی محله‌ی سرپل‌آهن بندرآبگینه، صدای تازه‌ای شنیده می‌شود؛ صدای لحیم‌کاری که سال‌ها خاموش مانده بود. در بیش از ۱۲۰ خانه‌ی این محله، زنان و مردان میان‌سال پشت میزهای کوچک نشسته‌اند و لامپ‌های رادیویی را یکی‌یکی مونتاژ می‌کنند. بسیاری از آن‌ها تا پیش از این هیچ‌گاه با مدار الکترونیکی سروکار نداشته‌اند. امروز، این کارگاه‌های خانگی نزدیک به ۹ هزار لامپ در ماه تولید می‌کنند و بخش بزرگی از آن به کشورهای همسایه صادر می‌شود.

ماجرا از سال ۱۴۰۱ آغاز شد، زمانی که شرکت برق‌افزار بندرآبگینه با کمبود شدید لامپ‌های یدکی برای دستگاه‌های قدیمی روبه‌رو شد. واردات رسمی متوقف شده بود و بسیاری از مشتریان ناچار بودند دستگاه‌های خود را دور بیندازند. مهندس کامران یزدان‌پناه، مدیر عامل شرکت، تصمیم گرفت به‌جای وارد کردن لامپ، آموزش تولید آن را به مردم محله بسپارد. او می‌گوید: «در ابتدا فکر می‌کردیم شاید ده یا پانزده نفر بیایند، اما در روز اول بیش از ۶۰ نفر ثبت‌نام کردند.»

آموزش‌ها در یک کارگاه مرکزی آغاز شد و سپس به خانه‌ها منتقل شد. هر خانه‌ای که دو صندلی و یک میز داشت، می‌توانست به یکی از واحدهای تولید تبدیل شود. شرکت ابزار، قطعات و دستگاه‌های تست را در اختیار گرفت و در مقابل، تولید را خریداری کرد. به گفته‌ی مسئولان، کیفیت لامپ‌های خانگی در ماه‌های اول نوسان زیادی داشت، اما اکنون بیش از ۹۲ درصد محصولات از آزمون‌های فنی عبور می‌کنند.

زهرا کیانی، یکی از زنان جوان محله، پیش از این در یک کارگاه خیاطی کار می‌کرد. او می‌گوید: «شوهرم بیکار شده بود و خرج خانه روی دوش من افتاده بود. وقتی اولین لامپ را روشن کردم و دیدم کار می‌کند، فکر کردم دنیا را عوض کرده‌ام.» امروز او روزانه حدود ۱۲۰ لامپ تولید می‌کند و درآمد ماهانه‌اش از ۱۸ میلیون تومان گذشته است.

با این حال، همه‌ی ماجرا شیرین نیست. بسیاری از تولیدکنندگان از نبود بیمه و ضمانت شغلی گلایه دارند. برخی نیز می‌گویند که با افزایش قیمت برق، سود واقعی آن‌ها به‌شدت کاهش یافته است. مهندس یزدان‌پناه وعده داده است که تا پایان تیر تعرفه‌ی ویژه‌ای برای کارگاه‌های خانگی اعمال شود و بخشی از هزینه‌ها را شرکت بپردازد. او همچنین قول داده است که برای ۳۰۰ نفر از برترین تولیدکنندگان، دوره‌های پیشرفته‌ی تعمیر و کالیبره‌کردن دستگاه‌ها برگزار شود.